

at jeg tror, at det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) har Ret, naar han siger, at i dette Spørgsmaal gruppere Anstuelserne sig ikke saaledes, som de politiske Anstuelser ivoirigt. Jeg har nu ment og mener fremdeles: Kunne vi blive ved dette: Afværgelse af et virksomt Bombardement, Afværgelse af Overrumpling af Kjøbenhavn mod Søiden, er det et efter vore finansielle Forhold og Stilling passende Formaal. Gaa vi nu over til Landsiden, da udvikler den ærede Minister — de nævnte dobbelte Formaal til Søiden har han skarpt udviklet i Debatten i forrige Sæssion — i Anmærkningerne her en dobbelt Betragtning med Hensyn til Kjøbenhavns Landbefæstning. Han siger: Vi anlægge nu vor Hær saa og saa, men vi maa erindre, at, uddryder der en Krig eller staar den for Døren, blive vi nødte til at opkaste Feltbefæstninger, Feltforskningsninger omkring Kjøbenhavn og skulle da ogsaa have disse forvarede, for at Tropperne kunne bevæge sig med en passende Frihed i første Linie. Hele den Betragtning gaar igennem paa en 4—5 Steder i disse Anmærkninger. Altsaa, hvis Forholdene vare saaledes, at vi skulde samle Hæren paa Sjælland, og denne skulde have et Rygstød, maatte man være forberedt paa i Krigens Dieblit, naar den udbryd, eller naar den stod truende paa Dørtærskelen, at opkaste disse Feltbefæstninger. Det Samme kunde være Tilfældet, siger man, ved Elbodalen, paa Hindsholm i Fyn eller andetsteds, Alt efter Krigens Gang og Beskaffenhed. Nu vilde jeg ønske, at den ærede Krigsminister der havde sat Punktum (Stemmer: Det kan han ikke). Ja, det er Sagen, han kan det ikke; han ønskede selvfølgelig helst det Andet med, og han har ogsaa særlige Hensyn at tage til hele det Element, han maa bevæge sig i, til sine Sagkyndige og deres Ønsker. Han ønskede naturligvis ogsaa den permanente Befæstning, han tidligere har været med til at anbefale. Ligesom den ærede Minister sagde, at han ønskede en Befæstning mod Søiden, hvor ethvert Bombardement var udelukket efter de Militæres Beregning, saaledes maatte man selvfølgelig ikke vente Andet end, at han in mente kunde ønske en permanent Befæstning; men der er en stor Forskjel. Den første Betragtning: „altsaa ingen Befæstning mod Landsiden, men en Udfigt til, en Omtale af, hvad Krigsbestyrelsen maaske vilde gjøre her ved Kjøbenhavn eller andre Steder i Hærens Stund“ — dette er Et, men at anlægge en uhyre kostbar permanent Fæstning midt i den dybe Fred er noget Andet. Naar man nu lægger en

Plan om en permanent Befæstning om Kjøbenhavn, er det saa sikkert, at denne permanente Befæstning egentlig skulde ligge der i det Dieblit, man i Krigens Stund skulde bruge den? Har man overveiet, hvad denne Befæstnings første Anlæg og aarlige Rente og Vedligeholdelse vilde fordyre Budgettet med, og hvilket Indtryk en saadan Fordyrelse kunde øve paa Stemningen med Hensyn til Forsvaret i hele Landet? Jeg tror fremdeles, at det vilde være uklogt for det danske Folk at give sit Minde til en permanent Befæstning omkring Kjøbenhavn. Sikkerhed for, at saaledes skulde den være og bruges, naar Liden kommer, har man ikke, den vilde jo sluge et meget stort Beløb, idet den, saavidt jeg erindrer fra et Udcast til en Betænkning for nogle Aar siden, beregnedes til 35 Millioner. Sæt, at man kunde gjøre det meget billigere, saa vilde jo det, der medgik til Vedligeholdelse og Deslige, være et meget væsentligt Rentetab, en meget væsentlig Fordyrelse. Hvad der kan hælde, naar Krigen kommer paa, er der Ingen af os, der kan sige Noget om, eller gjøre noget Virkeligt imod. Vi kunne tage hundrede Beslutninger om f. Ex. ikke at kaste Feltbefæstninger op, og naar Faren kommer, vil der dog udenvidere blive opkastet Feltbefæstninger baade her og der, hvor Krigsbestyrelsen finder det fornødent. Jeg vil sige, at de Indvendinger, der bleve gjorte mod Feltbefæstninger under Krig, og Udtalelserne om Nytten af de permanente Befæstninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), forekom mig at tale for ikke at have permanente Befæstninger. Det ærede Medlem nævnte Paris, det var en permanent Befæstning, og den holdt sig i 4½ Maaned, men man fik ingen Nytte af dette Forsvar, fordi der var en Henri Rochefort i Paris, som Stormagterne ikke kunde lide. Jeg siger nu: Er De da saa sikker paa, at der, naar Sjænder ligger omkring Kjøbenhavns permanente Befæstning, ikke ogsaa her kunde opstaa Forhold, under hvilke der kunde komme en Henri Rochefort, som Stormagterne ikke kunde lide, hvorfor de ikke vilde alliere sig med os, og se, mine Herrer, saa gif hele Hærligheden af den permanente Befæstning i Luften. Nu gaa vi til Pleona. Pleona laa uden nogensomhelst Befæstning; man opkastede Feltforskningsninger og lavede en Befæstning 5 Mile i Omkreds, som 40—60,000 Mand forvarede i 143 Dage af de 219 Dage, som Felttoget varede, og dog maatte den ikke overgive sig